

Editori: Prof. dr. Maria MOTĂ

Asist. univ. dr. Simona G. POPA

Editori:

Maria Moță și Simona Georgiana Popa

Autori:

- **Adina Mitrea**, medic specialist Diabet Nutriție și Boli metabolice, doctor în științe medicale, *Centrul Clinic de Diabet Nutriție și Boli metabolice, Craiova.*
- **Maria Moță**, profesor Universitatea de Medicină și Farmacie din Craiova, doctor în științe medicale, medic primar Diabet Nutriție Boli metabolice și Medicină internă, *Centrul Clinic de Diabet Nutriție și Boli metabolice, Craiova.*
- **Eugen Moță**, profesor Universitatea de Medicină și Farmacie din Craiova, doctor în științe medicale, medic primar Nefrologie și Medicină internă, *Spatialul Clinic Judej眼中 de Urgență, Craiova.*
- **Diana Oprea Protasiewicz**, medic specialist Diabet Nutriție și Boli metabolice, *Centrul Clinic de Diabet Nutriție și Boli metabolice, Craiova.*
- **Simona Georgiana Popa**, asistent universitar, Universitatea de Medicina și Farmacie din Craiova, doctor în științe medicale, medic primar Diabet Nutriție Boli metabolice, *Centrul Clinic de Diabet Nutriție și Boli metabolice, Craiova.*

NUTRIȚIA & DIETETICA

în practica clinică

Editura AGIR

București, 2015

7.7. Dietoterapia în afecțiunile tubului digestiv

Dieta de erutare digestivă [4]:

- Tipuri de agresiune gastrică (agresiunea termică, mecanică, chimică, osmotică, aditivi și contaminanți alimentari, nerespectarea fizioligiei digestive)*
- agresiunea termică:
 - apportul de alimente „fierbinți” produc leziuni inflamatorii ale mucoasei esofagiene și gastrice;
 - apportul de alimente „reci” produc tulburări dispeptice, tulburări ale peristalticii intestinale și sindrom diareic, proliferare bacteriană locală;
 - agresiunea mecanică:
 - afecțiunile oro – dentare (edentății, proteze vicioase, lezuni inflamatorii ale cavității orale) ce stau la baza tulburărilor de masticatie și deglutiție conduc la fragmentarea incompletă a alimentelor ce determină o digestie prelungită, o senzație de satietate prelungită și o evacuare alimentară prin unde propulsive puternice ce sunt percepute ca un disconfort abdominal dureros;
 - alimentele incorrect și insuficient preparate reprezentă ele însăce un factor de agresiune mecanică;
 - alimentele bogate în celuloză și lignină consumate în exces și insuficient preparate determină balonare și flatulență, scaune diareice, ulcerății și hemoragii gastrice, dezvoltarea unui proces cariokinetic gastric – sămburi, coji dure, fasole și mazăre uscate, varză, țelină, semințe de roșii și vinețe, căpșuni, mure, smochine, coacăze, piersici, prune, caise;
 - agresiunea chimică:
 - consumul în exces al alimentelor cu conținut crescut de substanțe acide (ojet, lămâie, sare de lămâie) pot provoca leziuni de esofagiu și gastrită acută/cronică printr-un mecanism local iritativ asupra mucoasei esofagiene/gastrice;

- ingestia accidentală sau voluntară de substanțe acide, corozive (soda caustică);
- consumul exagerat de condimente picante (curry, piper), respectiv usturoi, muștar, ridichi determină o stimulare crescută a secreției gastrice;
- alcoolul exercită un efect toxic direct asupra tubului digestiv, consumat în exces este responsabil de apariția unei patologii variate – stomatiă, glossită, neoplasm al limbii, faringelui, esofagiu, reflux gastro-esofagian, sindrom Mallory-Weiss, gastrite, ulcer gastric, neoplasm gastric, ulcer duodenal, sindrom de malabsorbție, pancreatită acută/cronică, hepatopatie alcoolică, rectită;
- cafeaua, prin conținutul acesteia în cafeină, stimulează secreția gastrică, relaxează sfincterul esofagiian inferior, relaxează mușatura intestinală, stimulează secreția de apă și electrolitii la acest nivel, dar și dischinezii biliare, urmate de debacluri diareice;
- consumul de produși toxici volatili (acroleina) și nevolatili (AG liberi, oxiacizi, oxipolimeri, compuși ciclici) rezultă în urma procesului de degradare termică a alimentelor, de exemplu în urma prăjirii alimentelor, încălzirea repetată sau prelungită a unor uleiuri (ulei de floarea-soarelui, soia) determină efecte toxice locale asupra epitelului tubului digestiv;
- agresiunea osmotică:
 - ingestia soluțiilor hiperosmolare (în special soluțiile zaharoase) determină o stimulare a osmotică și a chemo-receptorilor, printr-un mecanism neuroreflex, cu descărcare de polipeptide vasodilatatoare (serotonină, bradikinină, kalikreină) și creșterea permeabilității capilare, fenomen urmat de exudație lichidiană la nivel intestinal – *sindrrom dumping, sindrom jejunul postprandial sau hiperosmolar*.
 - agresiunea prin exces de aditivi și contaminanți alimentari:
 - apot exagerat de alimente cu un conținut ridicat de substanțe chimice incluse în diferite faze de producție, ce au un efect toxic

- agresiunea prin nerespectarea fiziolgiei digestive;
- exces alimentare, fie mese festive, fie mese compensatorii perioadă de restricție alimentară prelungită;
- nerespectarea bioritmului alimentar – *sindrromul night-eating, sindromul binge-eating*;
- modificarea bruscă a deprinderilor alimentare – creșterea cantitativă bruscă a rafiei alimentare determină o suprasolicitare gastrică, intestinală și pancreatică, urmata de tulburări dispeptice și de motilitate;
- dezechilibrul rafiei alimentare – ingestia exagerată de dulciuri, miere, fructe, gumă de mestecat, vegetale cu conținut ridicat de fibre alimentare, lichide, determină balonare-flatulentă, crampe abdominale, sindroame diareice.

Alimente recomandate/ nerecomandate

- Alimente recomandate:*
- ouă fierite moi, ouă ochiuri în apă;
 - brânza de vacă, cașul;
 - carne slabă de vacă, pasăre, vițel, peste, fiartă sau friptă, tocată;
 - supă cremă de cartofi, supă creme de legume;
 - zăzavaturi și legume cu celuloză fină – dovlecel, spanac, mazăre teci, conopidă, sfecă, morcovii – fierce, soteuri, sufleuri, budinci;
 - fructe sub formă de compoturi, sucuri naturale sau coapte;
 - pâine albă, veche de o zi, este accesibilă sururilor digestive;

Alimente nerecomandate:

- carne grăsă, de vânătoare, mezelurile grase;
- condimentele, conservele;
- slămină, alimente prajite, rântășuri;
- dulceață, siropurile, bomboanele;
- băuturile iritante, alimentele foarte sărate;
- pâinea integrală și pâinea proaspătă;
- alimentele cu un conținut crescut de celuloză dură: legume tari, fructe necopate, cu coaje și sămburi, oleaginoase;
- condimentele iui (piper, ardei iute, hrean etc.);
- în etapa a treia, se introduce carne bine fiartă sub formă de perișoare dietetice fără condimente.

Dietoterapia în boala ulcerosă cronică:

- alimente recomandate: *alimente ce scad aciditatea sau o tamponeză* – lapte dulce, brânzeturi proaspete, lăptă de pasăre, unt proaspăt, făinoase cu lăptă, ouă fierite moi, ochiuri în apă, supă cremă de cartofi, supă de carne cu carne pusă la fier în apă fierbinți, zarzavaturi, legume fierite, soteuri, sufleuri, budinci, carne slabă de pasăre, vacă, peste, fierite în apă rece, fructe: coapte, compoturi, sucuri naturale, pâine albă, veche de o zi;
- alimente nerecomandate: *alimente care cresc aciditatea* – lăptă băut, iaurt, chefir, brânzeturi fermentate, supe cu carne pusă la fier în apă rece, ce determină o trecerea a proteinelor în apa de fierbere cu stimularea secreției gastrice și *alimente iritante ale mucoasei gastrice* - carne grasă, de vânăt, pește gras, conservat, condimentele, conservele, mezelurile, maioneza, slăinina, untura, alimentele prăjite, răntăsurile, dulceața, siropurile, bomboanele, tări, alimentele foarte sărate, pâine integrală și pâine proaspătă, alimentele cu un conținut crescut de celuloză dură – legume tari, fructe necoapte, cu coaje și sămburi, nuci, alune, migdale).

*Dietoterapia în gastrite**Gastrita acută:*

- în primele 24 – 28 de ore se recomandă aport de apă fierită și răcită, infuzii de mușețel, sunătoare; în vărsături se recomandă perfuzare pentru reechilibrarea hidro-electrolitică;
- se va începe realimentarea cu supe de zarzavat limpezi sau cu adaos de orez (100 ml/oră);
- treptat, se vor introduce: brânză de vacă, cașul proaspăt, făinoase cu apă și lăptă, pâine albă, veche de o zi, sucuri de fructe, budinci, sufleuri cu brânză de vacă, carne tocată și fierită;
- în următoarele 8 – 10 zile se va trece spre o alimentație normală.

Gastrita cronică:

- apare o scădere progresivă a secreției acide, astfel vor fi permise *alimentele ce stimulează secreția acidă gastrică* (iaurt, kefir, bors de carne, cantități moderate de sare, aport de lichide între mese,

pentru a nu dilua sucurile digestive) și *alimentele care nu sunt irritante ale mucoasei gastrice* (pâinea albă, veche de o zi, brânza de vacă, cașul, supele creme de legume, carne de vacă, pasăre, vițel, fierită sau friptă, tocată, peste slab fier, fript sau copt în pergamant, orez, gris, paste făinoase, fructe bine coapte, fără coje și sămburi coapte, în compoturi sau ca sucuri de fructe, unt proaspăt, ulei, smântana, ouăle se vor folosi la sufleuri, budinci, legumele vor fi preparate ca soteuri, sufleuri, budinci, supe-cremă, ciorbe, prăjiturii de casă cu mere și brânză, biscuiți);

- se vor evita agresiunile alimentare;
- alimente nerecomandate: *alimente ce inhibă secreția acidă gastrică* (lăptele dulce) și *alimente iritante ale mucoasei gastrice* (carnea grasă, carne de vânăt, mezelurile grase, condimentele, conservele, slăinina, alimente prăjite, răntăsuri, dulceața, siropurile, bomboanele, băuturile iritante, alimentele foarte sărate, pâine integrală și pâine proaspătă, conținut crescut de celuloză dură – legume tari, fructe necoapte, cu coje și sămburi, oleaginoase).

Dietoterapia stomacului operat:

Realimentarea pacientului rezecat gastric are loc în 5 etape, cu o durată de 15 – 16 zile, astfel:

- etapa 0: cu o durată de 2 – 3 zile, până la apariția primului seanu, perfuzarea se va face cu ser fiziologic, soluții glucozate și de aminoacizi, perfuzii ce vor asigura aproximativ 2000 kcal/zi și un aport de 70 – 80 g proteine/zi pentru refacerile tisulare post intervenție chirurgicală și pentru prevenirea apariției denutriției;
- etapa 1: în zilele 3 – 4, o dată cu apariția primului seanu, se va reințepă alimentarea cu 40 g proteine/zi și un aport caloric de 800 kcal/zi, recomandate fiind ouă, lăptele praf, fulgii de ovăz și terciul de cereale;
- etapa 2: în zilele 5 – 7, se vor introduce progresiv iaurtul, grăsuț, untul, fructele coapte, compoturi pasate, cartofii și legumele cu celuloză fină;
- etapa 3: în zilele 8 – 10, se va introduce carne slabă de pasăre sau vită fierată și pasată;

- etapa 4: în zilele 11 – 16 postoperator, se vor atinge 2400 kcal/zi, un aport de aproximativ 100 g proteine/zi, 250 – 300 g hidrați de carbon și 90 g lipide;
- La externare, recomandările nutriționale vizează o dietă cvasinormală, repartizată în 5 – 6 mese/zi, cu practicarea într-o manieră corectă a mișcărilor de masticare, evitarea consumului de legume și fructe cu celuloză dură, a cărnii de animal bătrân cu conținut ridicat de tendoane și aponevrose, a alimentelor ce determină agresiuni chimice, osmoticice și termice asupra stomacului restant.

Dietă de crușare intestinală [4]:

Principii. Alimente recomandate/ nerecomandate:

- dietă repartizată în 5-6 mese pe zi, cu un repaus post prandial de minimum 30-60 minute;
- alimente recomandate:
 - carne fiartă, tocată de pasăre, vițel, vacă, pește slab fierb;
 - suncă presată slabă, pateu dietetic, ouă fierite tari;
 - telemea desărată, brânzeturi nefermentate;
 - unt și ulei sub formă crudă;
 - budinci de făinoase cu brânză, carne, șarotă și pireu;
 - pâine albă prăjitură, biscuiți de casă, ecler, frișcă proaspătă, aluaturi nedospite, peltea de gutui, afine;
 - legume: soteuri, susfleuri, budinci, pireuri, bulion;
 - supe creme de legume, bulion de carne degresat;
 - mere coapte, pireuri, compoturi, suc diluat, neacid.
- alimente nerecomandate:
 - apă, ceai de mentă, sunătoare, moderat îndulcit;
 - fructele, legumele crude, cu coajă și sămăuri;
 - legumele cu celuloză grosolană, leguminoasele uscate;
 - pâinea, negră, proaspătă;
 - produsele lactate, în caz de intoleranță la lactoză;
 - brânzeturile fermentate, maioneza, sosurile cu rântă;
 - cărnurile și peștele grase, fripte, prăjite, vânătuș;
 - sucurile de fructe acide, băuturile carbogazoase;

- dulciurile concentrate, aluaturile dospite;
- afumăturile, conservele, mezelurile;
- prăjilele, condimentele.

Particularități ale dietei în funcție de tipul afecțiunii intestinale (boli cronice inflamatorii intestinale, colite, colopatii funktionale, constipație)

Dietoterapia în bolile inflamatorii intestinale

Dietoterapia în enterocolita acută:

- în primele două zile se vor administra 2 – 3 L/zi de ceai de mentă, mușetel, tei, neîndulcite sau slab îndulcite, sucuri de fructe astringente diluate (afine, carne, mere);
- în caz de toleranță digestivă bună, în absența vomismentelor, se vor administra cantități moderate la fiecare oră, iar în cazul prezenței vărsăturilor, ingestia de lichide se va face în cantități mici, din 5 în 5 minute;
- începând din ziua a 3-a se vor introduce supe limpezi de legume, de morcovii pasări, supe creme de legume fără cartofi (risc de fermentare), sărate; orez pasat; făinoase fierite; brânză de vaci, telemea desărată, urdă;
- apoi, pentru o anumită perioadă, regimul dietetic după remiterea simptomatologiei va fi un regim de crușare intestinală.

Dietoterapia în enterita cronică:

- ca și principii, se vor respecta indicațiile dietei de crușare intestinală.

Dietoterapia în colite (rectocolita hemoragică, colita ulcer-hemoragică acută sau cronică – toxică, dizenterice, parazitare, colita granulomatoasă – boala Crohn):

Recomandări în puseul acut:

- recomandările de dietoterapie vor fi identice cu cele ale enteroco-litei acute;
- dacă evoluția este favorabilă, se vor introduce succesiv legume cu celuloză fină: dovleci, sfecă roșie, carote tinere, ca pireuri, soteuri, susfleuri, budinci;

- fructe coapte, neacide, fără coajă și sămburi, apoi legume mai bogate în celuloză: fasole verde, vinețe, andive; roșile fără cojă și sămburi sunt tolerate crude, fructe bine coapte, crude, iaurt, lapte ecremat în preparate, lăptă fierăt.

Recomandări în afara puseului acut:

- vor fi permanente, ca în orice afecțiune cronică;

- vor fi respectate indicațiile dietei de crujare intestinală.

Dietoterapia în colopatii funcționale (diarea de fermentație, diarea de putrefacție, colonul iritabil)

Diarea de fermentație:

- eliminarea din alimentație a produselor fermentescibile, bogate în celuloză/ amidon;
- în situațiile când scaunele diareice sunt numeroase:
 - se va începe cu o dietă hidrică de 1 - 2 zile, bazată pe ceai de mentă, mușețel, călduță, îndulcire cu zahărină, supă lăptăde morcovii, bulion de carne degresat;
 - după 2 - 3 zile, se vor introduce alimente cu conținut proteic crescut ca telemeana desărată, brânza de vaci, carne și peștele fierăt, supe creme de orez, supe limpezi de morcovii, dovleci, pâine albă prăjitură în cantități reduse;

- după 3 - 4 săptămâni: fructele bine coapte, ca pireuri, legumele cu celuloză fină sub formă de pireuri, soteuri, budinci, sufleturi, unt, făinoase cu lăptă, iaurt proaspăt;
- cartofii vor fi introdusi în cantități mici, mai târziu;
- alimentele interzise:
 - fructele și legumele crude, cu coajă și sămburi;
 - legumele cu celuloză grosolană, leguminoasele uscate;
 - pâinea, negră, pâinea proaspătă;
 - produsele lactate, în caz de intoleranță la lactoză;
 - brânzeturile fermentate;
 - cărnurile și peștele grase, prăjite, vănatul;
 - sucurile de fructe, acide, băuturile carbogazoase;
 - dulciurile concentrante alăturile dozuite;

- condimentele, afumăturile, conservele, mezelurile;
- prăjeliile, maioneza, sosurile cu rântăș.

Diarea de putrefacție:

- dieta va fi săracă în proteine și bogată în glucide; când scaunele diareice sunt numeroase se recomandă o dietă hidrică de 1 - 2 zile;
 - apoi, vor fi introduse supele de legume, lăptăde, cu adăos de făinoase, supe mucilaginoase, decocturi de cereale;
 - are loc o transformare a diareei de putrefacție în diaree de fermentație, prin creșterea consumului de fructe (mere, sub formă de compot, coapte) și de legume (cartofi, morcovi, spanaci);
 - apoi, treptat, se reintroduce preparate ce conțin proteine - pește de râu, proaspăt sau rasol, carne - inițial va fi friari și tocăță, apoi și friptă, iaurt, lăptă proaspăt cu făinoase;
 - cruditațile vor fi excluse din alimentație timp de aproximativ 4 - 5 săptămâni;
 - apoi, principiile de dietoterapie se vor baza pe regimul de crujare intestinală pentru toată viața.

Dietoterapia în colonul iritabil:

- se urmărește mărirea volumului conținutului intestinal, evitând orice iritație a intestinului;
 - se recomandă consumul de alimente cu celuloză fină, care nu întrețin spasmul și fructe bine coapte, fără cojă și sămburi, sub formă de compot sau piure, suc de fructe și de legume, peltea de fructe, legume cu celuloză fină, fierăt; cartofii tăranesi sau piure, unt, undelemnii, carne slabă de vacă, vijel, pasăre, pește slab, fierăt, tocate sau rasol, lăptă dulce, bătut, cu făinoase, brânză proaspătă, pâine albă, orez, paste făinoase.

Dietoterapia în constipație:

- recomandările nutriționale trebuie diferențiate în funcție de tipul de constipație (spastică, atonă, insotită de colită);
- în constipația spastică se recomandă alimente ce cresc conținutul colic: pâine neagră, legume fierice sau crude, fructe proaspete sau dulciuri concentrante alăturile dozuite;

- uscate (smochine, prune), ulei de măslină (o lingură pe nemâncate), frisca, smântână, gălbenuș de ou, au acțiune laxativă prin stimularea descăr cării vezicăi biliare;
- în constipația atonă (cu sediu în regiunea ceco-ascendentă) se va evita destinder ea colonului, ce are deja peretii relaxați, astfel volumul alimentar va fi unul moderat și se vor evita vegetale bogate în celuloză; legumele se recomandă a fi fierce; pentru stimularea vezicăi biliare este indicat uleiul de măslină, frisca și gălbenușul;
- când apare colita cronică, regimul alimentar devine foarte dificil, fiind adeseori opus celui recomandat în constipație și similar celui din colite.

7.8. Dietoterapia în afecțiunile hepato-biliare și pancreatic exocrine

Dietă de crutare hepato-biliară [4]

Principii. Alimente recomandate/nerecomandate

- dietă repartizată în 4 – 5 mese/zi, reduse cantitativ, dietă individualizată în funcție de preferințele pacientului, dar și a patologiei asociate;
- alimente recomandate:
 - carne proaspătă, slabă, pește alb, pregătite rasol, înăbușit, friptă;
 - lăptă dulce, bătut, iaurt, brânza de vaci proaspătă, casă, urdă;
 - 1 – 2 ouă proaspete pe săptămână;
 - smântână, frisca, ulei crud, unt proaspăt;
 - pâine albă, veche de o zi, accesibilă sucurilor digestive;
 - fănoase, preparate cu lăptă sau budinci cu brânză sau carne și ou;
 - legume cu celuloză fină ca: pireuri, soteuri, sulfuri, budinci, salate;
 - fructe crude sau coapte, fără sămburi și coajă, ca sucuri proaspete, pireuri, compoturi, jeleuri, gemuri;
 - bezele, biscuiți de albus;
 - condimente aromate (pătrunjel, leușean, mărăc, lămăie) pentru creșterea sapidității alimentelor;
 - sosuri dietetice;

- alimente nerecomandate:
 - vânătuș, carneă grăsă de porc, rafă, găscă, oaie;
 - peștele gras, icrele, moluștele;
 - brânzeturile fermentate, grase, brânza topită;
 - ouăle în exces sau fierte tari și prăjite;
 - untura, seal, slănița;
 - pâinea neagră, aluaturile dospite, făinoasele nerafinate;
 - legumele și fructele bogate în celuloză dură;
 - produsele de patiserie, ciocolata, cacao;
 - alcoolul, cafeaua;
 - prăjeliile, rântășurile, maioneza, condimentele iuți;
 - conservele, afumăturile;
 - dulciurile rafinate și concentrate, datorită riscului crescut de dezvoltare a diabetului zaharat.

Particularități ale dietei în funcție de tipul și stadiul evolutiv al afecțiunii hepatice

Dietoterapia în hepatitisă virală acută:

- adaptată fiecărei etape evolutive, dependență de simptomatologia clinică, toleranța bolnavului și starea de nutriție a acestuia;
- dietă normocalorică, normoproteică, normoglicemică, intervenindu-se mai ales la sursa acestor principii nutritive și la principiile de gastrotehnici;
- în perioada preicterică, când predomină tulburările dispeptice, dieta va fi una de crutare digestivă, în 5 – 6 mese/zi, în cantități reduse și fiind recomandate:
 - ceaiuri, compoturi, sucuri de fructe și legume;
 - gelatine, miere de albine, jeleuri;
 - apoi, vor fi introduse supe de legume limpezi, supe creme de făinoase, lăptă simplu sau în preparate;
 - pireuri de legume, preparate cu iaurt sau lăptă;
 - în perioada de stare, o dată cu apariția icterului toleranța digestivă crește, cu excepția toleranței la grăsimi: